

УДК 32:005

Сухоруков О. І., аспірант спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування

Науковий керівник: Шпекторенко І. В., д. держ. упр., професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування ННІДУ

(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

ПОЛІТИЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ПУБЛІЧНО-УПРАВЛІНСЬКИМИ ПРОЦЕСАМИ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Політологія (політичні науки) часто виступають як попередниця науки державного та публічного управління, а у деяких країнах державне та публічне управління так і залишається однією з політичних наук. У ХХІ ст. для політології характерна методологічна різноманітність, яка є характерною і для публічного управління. Проблеми влади, легітимності, керованості, кризового управління, інструментів, механізмів, політичної участі, владних еліт, бюрократії і т. д. в рівній мірі присутні і в політології, і в державному управлінні як і численні окремі об'єкти дослідження, до яких відносяться політичні партії, громадські організації, органи публічної влади, групи впливу та тиску, парламенти, уряди та інші державні структури [1].

Політичний менеджмент, політичний ризик-менеджмент (або управління політичними ризиками) є новими напрямками у теорії і практиці загального ризик-менеджменту – однієї з найважливіших сфер сучасного управління, пов'язаної зі специфічною діяльністю менеджерів в умовах непевності складного вибору варіантів управлінських дій. Наявність ризику неминуча не лише в ринковому господарюванні, а й у політичній сфері держави, суспільства. За цих умов обґрунтоване і грамотне управління ризиком стає об'єктивно необхідним і дуже вагомим елементом у системі управління, найважливішою передумовою політичного успіху [2].

Залишається актуальною проблема оптимізації структури, механізму взаємодії, засобів для побудови науково обґрунтованої концепції регуляторного впливу інститутів державної влади на функціонування та розвиток політичної сфери засобами сучасного політичного менеджменту та ризик-менеджменту. Існує усталена думка, що знання про управлінські процеси має чисто прикладне, практичне значення, що воно існує та розвивається для вирішення конкретних управлінських завдань. З такого роду тверджень виходить, що дослідження управлінських процесів повинне націлюватися на дослідження конкретних ситуацій і розробку відповідних рекомендацій. Це, безумовно, вірно. Але обмежуватися вирішенням тільки цієї наукової задачі, на наш погляд, не можна.

Наукове знання про політичний менеджмент та політичний ризик-менеджмент повинне включати як загальнотеоретичне знання про характер, специфіку, інструменти та механізми розвитку даного управлінського явища, процесу, так і прикладне знання про умови та напрями вирішення конкретної задачі суб'єкта політичної системи. В політичній сфері та системі суспільства працюють законодавча, виконавча, судова влада, місцеве самоврядування, публічна служба як політичні інститути. Тільки спираючись на загальнотеоретичні уявлення, можна збільшити локус зору на події, що відбуваються, краще зрозуміти їх внутрішні тенденції, що вкрай важливо для розробки технологічних прийомів і методів, для проектування технологічної діяльності суб'єкта політики, для переходу від практики безпосереднього реагування на ситуацію, що змінюється, та адаптації – до діяльності, спрямованої на перетворення власне об'єктивної реальності.

Політичний та публічно-управлінський менеджмент тісно пов'язані між собою і

утворюють єдину систему управління державою. Політичний та публічно-управлінський менеджмент тісно переплітаються, утворюючи єдиний комплекс управлінської діяльності. Цей взаємозв'язок обумовлений спільністю їхніх функцій (внутрішні та зовнішні функції держави) та предметної сфери (політика та публічне управління). Застосування такого інструменту як принципи менеджменту в політичній сфері дозволяє з самого початку налаштувати політичні відносини на певні норми, підвищити ефективність політичних рішень і поліпшити якість життя громадян [3]. Менеджмент може застосовуватися до різних об'єктів (компанії, організації), публічне управління – до органів публічного управління, а політичний менеджмент – до політичних інститутів, структур та процесів. Політичний менеджмент можна визначити як науку і мистецтво аналізу політичних процесів, розробки рекомендацій для політичного керівництва та забезпечення їх реалізації органами державної влади та місцевого самоврядування. Політичний менеджмент відіграє важливу роль у сучасному суспільстві, оскільки він допомагає ефективніше вирішувати політичні завдання, підвищувати якість управління державою та сприяти розвитку демократії.

Загалом, можна стверджувати, що політичний менеджмент є динамічною та перспективною галуззю знань, що зі своїм змістом, методологією перетинається та має багато спільного з публічним управлінням, яка має важливе значення для розуміння сучасних політичних процесів та ефективного управління державою.

Список використаних джерел:

1. Бакуменко В. Д., Бондар І. С., Горник В. Г., Шпачук В. В. (2016). Особливості публічного управління та адміністрування : навч. посіб. Київ : КНУКіМ. 167 с.
2. Бебик В., Агарков О. (2011). Політичний менеджмент суб'єктів соціально-політичного маркетингу. Політичний менеджмент. Т. 6. С. 3-11. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PoMe_2011_6_3
3. Куйбіда В. С., Шпекторенко І. В. (2022). Методологія публічного управління як система: теоретичні та практичні аспекти. Публічне управління і адміністрування в Україні. Вип. 29. С. 7-12.